

22 lutego. Katedry Świętego Piotra. O. Jacek Salij OP komentuje Ewangelię

*(1 P 5, 1-4) * Najmilsi: Starszych, którzy są wśród was, proszę ja, również starszy, a przy tym świadek Chrystusowych cierpień oraz uczestnik tej chwały, która ma się objawić: paście stado Boże, które jest przy was, strzegąc go nie pod przymusem, ale z własnej woli, jak Bóg chce; nie ze względu na niegodziwe zyski, ale z oddaniem; i nie jak ci, którzy ciemną gminy, ale jako żywe przykłady dla stada. Kiedy zaś objawi się Najwyższy Pasterz, otrzymacie niewiedzący wieniec chwały.

(1 P 5, 1-4)

Najmilsi: Starszych, którzy są wśród was, proszę ja, również starszy, a przy tym świadek Chrystusowych cierpień oraz uczestnik tej chwały, która ma się objawić: paście stado Boże, które jest przy was, strzegąc go nie pod przymusem, ale z własnej woli, jak Bóg chce; nie ze względu na niegodziwe zyski, ale z oddaniem; i nie jak ci, którzy ciemną gminy, ale jako żywe przykłady dla stada. Kiedy zaś objawi się Najwyższy Pasterz, otrzymacie niewiedzący wieniec chwały.

(Ps 23, 1-2a. 2b-3. 4. 5. 6)

REFREN: *Pan mým pasterzem, nie brak mi niczego*

Pan jest moim pasterzem,
niczego mi nie braknie.
Pozwala mi leżeć
na zielonych pastwiskach.

Prowadzi mnie nad wody, gdzie mogę odpocząć,
orzeźwia moją duszę.
Wiedzie mnie po właściwych ścieżkach
przez wzgląd na swoją chwałę.

Chociażbym przechodził przez ciemną dolinę,
zła się nie ulęknę, bo Ty jesteś ze mną.
Kij Twój i laska pasterska
są moją pociechą.

Stół dla mnie zastawiasz
na oczach mych wrogów. Namaszczasz mi głowę olejkiem,
a kielich mój pełny po brzegi.

Dobroć i łaska pójdą w ślad za mną
przez wszystkie dni mego życia
i zamieszkać w domu Pana
po najdłuższe czasy.

Aklamacja (Mt 16, 18)

Ty jesteś Piotr – Opoka, i na tej opoce zbuduję mój Kościół, a bramy
piekielne go nie przemogą.

(Mt 16, 13-19)

Gdy Jezus przyszedł w okolice Cezarei Filipowej, pytał swych uczniów: „Za kogo ludzie uważają Syna Człowieczego?” A oni odpowiedzieli: „Jedni za Jana Chrzciciela, inni za Eliasza, jeszcze inni za Jeremiasza albo za jednego z proroków”. Jezus zapytał ich: „A wy za kogo Mnie uważacie?” Odpowiedział Szymon Piotr: „Ty jesteś Mesjasz, Syn Boga żywego”. Na to Jezus mu rzekł: „Błogosławiony jesteś, Szymonie, synu Jony. Albowiem ciało i krew nie objawiły ci tego, lecz Ojciec mój, który jest w niebie. Otóż i Ja tobie powiadam: Ty jesteś Piotr – Opoka, i na tej opoce zbuduję mój Kościół, a bramy piekielne go nie przemogą. I tobie dam klucze królestwa niebieskiego; cokolwiek zwiążesz na ziemi, będzie związane w niebie, a co rozwiążesz na ziemi, będzie rozwiązane w niebie”.

Komentarz:

Piotr jako pierwszy z Apostołów otrzymał dwie szczególnie wielkie łaski. Mianowicie był on pierwszym uczniem, który uwierzył w boskość Jezusa i tę swoją wiarę wyznał w obecności pozostałych uczniów. On też był pierwszym z Apostołów, który spotkał się z Nim po zmartwychwstaniu (Łk 24,34). Zapytajmy retorycznie: czy może być w Bożym planie zbawienia faktem mało ważnym to, że właśnie Piotr jest pierwszym z grona Apostołów świadkiem tych dwóch najbardziej fundamentalnych prawd wiary chrześcijańskiej?

Zatrzymajmy się nieco nad pierwszym świadectwem Piotra: „Ty jesteś Chrystus, Syn Boga żywego” (Mt 16,16). Jako pierwszy rozpoznał Piotr prawdę, że Pan Jezus jest Mesjaszem i Synem Bożym. To właśnie

wówczas usłyszał słowa: „Ty jesteś Piotr, i na tej Skale zbuduję mój Kościół, a bramy piekielne go nie przemogą. I tobie dam klucze królestwa niebieskiego: cokolwiek zwiążesz na ziemi, będzie związane w niebie, a co rozwiążesz na ziemi, będzie rozwiązane w niebie”.

Rzecz jasna, że „skalistość” Piotra nie miałaby żadnego sensu bez odniesienia do jedynej Skąły, jaką jest Jezus Chrystus. Podobnie jak nie miałoby sensu nazywanie niektórych ludzi pasterzami w Kościele bez odniesienia do jedyneę Pasterza, Jezusa Chrystusa. I nie miałoby sensu nazywanie przyjaciół Bożych świętymi bez odniesienia do Tego, który jest Święty w całym słowa znaczeniu i źródłowo.

Warto jeszcze zauważyć, jak jednoznacznie Piotr wypełnia funkcję głowy Apostołów już po odejściu Chrystusa Pana. Właśnie on przewodniczy wyborowi nowego Apostoła na miejsce Judasza (Dz 1,15nn). On reprezentuje młody Kościół w dniu Zesłania Ducha Świętego (Dz 2,14nn). Również później widzimy go wielokrotnie jako pierwszego w Kościele jerozolimskim (Dz 3,12nn; 5,3nn; 5,12; 5,29). Co szczególnie ważne: Piotr podejmuje przełomową dla Kościoła decyzję ochrzczenia pierwszego poganina (Dz 10), zaś w odnośnym opisie wyraźnie podkreślono, że uczynił to dzięki szczególnemu światłu Ducha Świętego (Dz 10,9-20), Wreszcie, Piotr przewodniczy Soborowi Jerozolimskiemu (Dz 15,7).

Podczas Ostatniej Wieczerzy Pan Jezus zapowiedział Piotrowi jego zdradę, ale zarazem obiecał, że On sam będzie się modlił za niego, aby nigdy nie załamał się w wierze. I kazał mu Pan Jezus utwierdzać w wierze braci. Jak wierzymy, to zadanie Piotra wypełnia w Kościele każdorazowy jego następca, biskup Rzymu.

O. Jacek Salij OP